

Nr : AC 1508 27522

Het College van Beroep voor de Examens,

Prof. mr. dr. A.J.C. de Moor-van Vugt, voorzitter, dr. R. Wilders en H. Bahadurzada, leden.

BESLISSING inzake het beroep van mevrouw _____, hierna te noemen “appellante”, ingesteld bij schrijven van 26 augustus 2015 en gericht tegen de beslissing van 20 augustus 2015 van de examencommissie van de Faculteit der Geneeskunde, hierna te noemen “verweerster”, waarbij het verzoek om herziening van het cijfer voor het vak *Grootschalig Klinisch Lijnonderwijs* (hierna: *GKLO*) is geweigerd.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 20 augustus 2015 heeft verweerster appellante medegedeeld dat haar cijfer voor het tentamen *GKLO* niet wordt gewijzigd.

Bij schrijven van 1 september 2015 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen. Het beroep is behandeld tijdens een openbare zitting op 24 september 2015, alwaar appellante, met bericht van verhindering, niet is verschenen. Namens verweerster is verschenen de heer _____

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante kan zich niet verenigen met het besluit haar cijfer voor het vak *GKLO* niet te herzien. In een van de vragen van het tentamen staat een fout in de vraagstelling waardoor appellante op het verkeerde been is gezet bij het beantwoorden van de vijf elementen van de vraag. De eerste drie elementen van de vraag zijn niettemin meegeteld in de beoordeling van appellante en dit is naar de mening van appellante onterecht. De meerkeuzeantwoorden die thans goed gerekend worden zijn eigenlijk antwoorden op een niet gestelde vraag. Doordat bij de laatste twee elementen van de vraag geen enkele juiste antwoordmogelijkheid werd geboden is appellante ook over de eerste drie elementen in verwarring geraakt. Verweerster had dan ook volgens appellante ook de eerste drie elementen van de vraag dienen te schrappen. Het gaat immers om een cruciale fout in de vraagstelling en de mogelijke antwoorden zijn dan niet meer goed of fout te rekenen. Volgens appellante is het onjuist, zoals verweerster stelt, dat zij haar medestudenten zou duperen als de vraag geschrapt zou worden. De cijfers van haar medestudenten zijn immers vastgesteld in SIS en zijn onherroepelijk.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat de foute formulering in de vraagstelling niet relevant was voor de eerste drie antwoordelementen. Verweerster heeft om die reden besloten om deze drie elementen wel mee te laten tellen voor het tentamencijfer. De meerkeuzeantwoorden bevatten namelijk ook een juist antwoord bij de foute vraagstelling. Alleen bij de twee laatste elementen van de vragen stond tussen de meerkeuzemogelijkheden geen juist antwoord op de foutieve vraag. De laatste twee elementen zijn om deze reden geschrapt. Appellante had de eerste drie elementen van de betreffende vraag dus toch juist kunnen beantwoorden.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of de beslissing op redelijke gronden tot stand is gekomen en of verweerster ook overigens niet heeft gehandeld in strijd met relevante wet- en regelgeving.
2. Het College stelt voorop dat het vaststellen van het resultaat van een tentamen, in beginsel uitsluitend ter beoordeling van de bevoegde examencommissie c.q. examiner staat. Slechts indien het College tot de conclusie komt dat de examencommissie c.q. examiner niet in redelijkheid tot het desbetreffende oordeel heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid van de examiner in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan. De taken en bevoegdheden van het College strekken derhalve niet tot het (opnieuw) beoordelen van het ingeleverde werk.
3. Voor zover appellante met haar beroepschrift een herbeoordeling door het College beoogt van het betreffende tentamen, vraagt appellante in feite een toetsing waartoe het College, gelet op de te hanteren marginale toetsingsmaatstaf, niet bevoegd is.
4. Zowel uit de overgelegde stukken als uit het verhandelde ter zitting heeft het College vastgesteld dat verweerster erkent dat de vraagstelling van een van de vragen in het tentamen *GKLO* onjuist was. Verweerster is evenwel van mening dat, gelet op de structuur van de tentamenvraag, appellante bij de eerste drie deelvragen niet gedupeerd is door de fout in de vraagstelling.
5. Het College volgt verweerster niet in haar standpunt dat de foutieve vraag toch gehandhaafd kan blijven, omdat ondanks de fout toch goede antwoorden mogelijk waren. Evenmin volgt het College verweerster in haar standpunt dat appellante niet gedupeerd is door de fout in de gewraakte vraag. Appellante stelt immers dat zij bij de vierde en vijfde deelvraag, waar een juiste antwoordmogelijkheid ontbrak, ook is gaan twijfelen aan de juistheid van haar beantwoording bij de eerste drie deelvragen. Het College acht het aannemelijk dat appellante in verwarring is gebracht over de juistheid van haar beantwoording van de eerste drie deelvragen door het ontbreken van een juist alternatief bij de laatste twee deelvragen. Dit klemt temeer nu ter zitting door verweerster uitvoerig is toegelicht dat de vijf deelvragen met elkaar samenhangen nu het gaat om vragen naar aanleiding van één geschetste casus.
6. Het College is dan ook van oordeel dat verweerster in het geval van appellante niet kon volstaan met het schrappen van de laatste twee deelvragen. Het lag in de rede om de hele vraag buiten beschouwing te laten bij het vaststellen van het cijfer van appellante.
7. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid niet tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep is gegrond.

III. Beslissing

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 20 augustus 2015 en draagt verweerster op om binnen vier weken na dagtekening een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze beslissing;
3. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Geneeskunde
 - het College van Bestuur en
zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking wordt gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 26 oktober 2015

mr. N. van den Brink
secretaris

prof. mr. dr. A.J.C. de Moor – van Vugt
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag